

оточуючого середовища, зовнішнього світу, минулим і актуальним досвідом особистості студента тощо [3].

Розглянемо окремі методики викладання з позиції їх новизни, ефективності, дієвості, доцільності використання у сучасних умовах інформатизації вищої школи. На сьогоднішньому ринку освітніх послуг такими є інноваційні активні та інтерактивні методики навчання. Оскільки суттєво зростає творча компонента освіти, активізується роль усіх учасників навчального процесу, зміцнюється творчо-пошукова самостійність студентів, особливої актуальності набули концепції проблемного та інтерактивного навчання, пов'язаного з використанням комп'ютерних систем. Під час такого освітнього процесу студент може комунікувати з викладачем он-лайн, вирішувати творчі, проблемні завдання, моделювати ситуації, включаючи аналітичне і критичне мислення, знання, пошукові здібності. Наприклад, сучасна методика викладання правничих наук має певний арсенал різноманітних способів, прийомів і засобів навчання, як загально-дидактичних (застосовуються у викладанні будь-яких навчальних предметів), так і галузево-дидактичних (віддзеркалюють специфіку конкретної навчальної дисципліни або низки споріднених дисциплін) [1; 2; 4].

Таким чином, структура й сутність інноваційного освітнього процесу відповідає характеру і швидкості соціальних змін у суспільстві, високим європейським стандартам підготовки конкурентоспроможних фахівців інноваційного типу. Отже, сучасний зміст освіти має орієнтуватися на використання інформаційних технологій, поширення інтерактивного, електронного навчання з доступом до цифрових ресурсів та інтелектуального навчання для майбутнього. У зв'язку з цим невідкладного вирішення потребують такі нагальні питання: 1) внесення змін до Положення про організацію освітнього процесу ВНЗ; 2) передбачення механізмів просування навчання в Інтернеті (електронне навчання); 3) нормативне врегулювання використання електронних навчально-методичних ресурсів в освітньому цифровому просторі вузу; 4) розробка нових програм, зокрема з основ інтернет безпеки, соціальних комунікацій у професійній підготовці юристів; 5) впровадження навчальних матеріалів та продуктів нового покоління відповідно до вимог сучасної економіки та соціального запиту ринку праці.

Література

1. Галиця І. Інтелектуально-конкурентні ігри як креативний механізм активізації педагогічного, наукового та інноваційного процесів / І. Галиця, О. Галиця // Вища шк. – 2011. – № 1. – С. 104–107.
2. Сімоненко В. Інноваційні методики у підготовці суддів / Валентина Сімоненко // Слово нац. шк. суддів України. – 2014. – № 1. – С. 108–111.
3. Туркот Т.І. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник / Т. І. Туркот// - К.: Кондор, 2011. - 628 с.
4. Фатхутдінова О. В. Впровадження нових технологій в процесі підготовки спеціалістів правознавства / О.В. Фатхутдінова // Гуманіт. вісн. Запоріж. держ. інж. акад. – 2012. – Вип. 48. – С. 35–39.

УДК 373.313.211:316.45.063.3

Деяк Віталіна Василівна, магістр спеціальності «Початкова освіта», Мукачівський державний університет
Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Лалак Н.В.

ІНТЕГРАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Інтеграційні процеси у освіті останніми роками посідають щораз важливіше місце, оскільки вони спрямовані на реалізацію нових освітніх ідеалів – формування цілісної системи знань і вмінь особистості, розвиток її творчих здібностей і потенційних можливостей. Інтеграція вважається необхідним дидактичним способом, за допомогою якого можна створити в учнів цілісну картину світу. Через інтеграцію здійснюється особистісно зорієнтований підхід до навчання, тому що учень сам в змозі вибирати «опорні» знання з різних предметів з максимальною орієнтацією на суб'єктивний досвід, що склався в нього

під впливом як попереднього навчання, так і більш широкої взаємодії з навколишньою дійсністю.

Я. А. Коменський акцентував увагу на необхідності «завжди всюди брати разом те, що пов'язано одне з одним». Необхідність інтегрованого підходу до організації навчально-виховного процесу великий дидакт пояснював таким чином: «Усі знання виростають з одного коріння – навколишньої дійсності, мають між собою зв'язки, а тому повинні вивчатись у зв'язках». Найвдалішою була інтеграція за різними видами діяльності, яку запровадив В. Сухомлинський, проводячи уроки мислення в природі, що охоплювали об'єднання знання з рідної мови, розвитку мовлення, читання і природознавства. Він рекомендував цілісне ознайомлення через сприйняття, уяву, мислення і мовлення, вважаючи, що розвиток мислення серед природи сприяє найкращому засвоєнню рідного слова в усіх його барвах, виражальних засобах, а це збагачує пам'ять дитини, сприяє успішному розумовому розвитку.

Запровадження інтеграції в навчальний процес початкової школи актуальне, тому що дає змогу:

- об'єднати споріднений матеріал кількох предметів навколо однієї теми, усунути дублювання у вивченні ряду питань. До прикладу, тема «Осінь» у літературному читанні, природознавстві, образотворчому мистецтві, музиці ;

- ущільнити знання, тобто реконструювати фрагмент знань таким чином, щоб його засвоєння вимагало менше часу, проте породжувало еквівалентні загальнонавчальні та технологічні вміння;

- опанувати з учнями значний за обсягом навчальний матеріал, досягти цілісності знань. При вивченні вищезазначеної теми, учні пригадують літературні твори про осінь, зміни в неживій та живій природі, картини художників і твори композиторів на осінню тематику тощо ;

- залучати учнів до процесу здобуття знань. Актуально залучати молодших школярів до пошукової діяльності;

- формувати творчу особистість учня, його здібності;

- дати учням можливість застосовувати набуті знання з різних навчальних предметів у професійній діяльності.

У чому полягає інтегративний підхід до навчання? Як сказано в «Енциклопедії освіти», «інтегративний підхід в освіті веде до інтеграції її змісту, тобто доцільного об'єднання його елементів у цілісність». Слід пам'ятати, що інтеграція – це не поєднання, а взаємопроникнення двох чи більше предметів. Це не просто поєднання частин, а об'єднання їх в єдине ціле на основі спільного підходу. Інтегрований урок (від лат. *integer* – повний, цілісний), тобто органічне поєднання в уроці відомостей з інших навчальних предметів навколо однієї теми, що сприяє інформаційному збагаченню сприйняття, мислення й почуттів учнів за рахунок залучення цікавого матеріалу, що також дає змогу з різних сторін пізнати якість явище, поняття, досягти цілісності знань.

Метою інтегрованого навчання є: формування в учнів цілісного уявлення про навколишній світ, системи знань і вмінь; досягнення якісної, конкурентоздатної освіти; створення оптимальних умов для розвитку мислення учнів у процесі вивчення загальноосвітніх предметів і предметів професійно-теоретичного циклу; активізація пізнавальної діяльності учня на уроках; ефективна реалізація розвивально-виховних функцій навчання.

Аналіз науково-методичних досліджень свідчить, що інтеграція в дидактиці розглядається у 2-х аспектах: як мета навчання, що передбачає створення цілісної уяви про навколишній світ як єдине ціле, у якому всі елементи взаємозв'язані; інтеграція – як засіб навчання, що орієнтований на зближення предметних знань, встановлення між ними взаємозв'язків. Переваги інтегрованого навчання: інтеграція поживляє навчальний процес; економить навчальний час; позбавляє від перевтоми.

Таким чином, ідея інтегрованого навчання надзвичайно актуальна в контексті сьогодення, оскільки з її успішною методичною реалізацією передбачається досягнення мети якісної освіти, тобто освіти конкурентоздатної, спроможної забезпечити кожній людині самостійно досягти тієї чи іншої життєвої мети.

Література

1. Антипова О. Й. У пошуках нестандартного уроку / О. Й. Антипова, Д. І. Рум'янцева, В. Ф. Паламарчук // Початкова школа. – 2011. – № 1. – С. 65–69.
2. Бондар В.І. Теорія, методика, технологія і педагогічна техніка: сутність, зв'язки, взаємозбагачення / Наукові записки: Збірник наукових статей Національного педагогічного університету ім.М.П. Драгоманова / Укл. П.В. Дмитренко, О.Л. Макаренко. – К. : НПУ, 2000. – 4.1. – 278 с.

УДК 373.21.036:372.874

Запорожану Марія Іллівна, бакалавр спеціальності
«Дошкільна освіта», Мукачівський державний університет
Науковий керівник - ст. викладач Микуліна А. К.

НАВЧАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЕЛЕМЕНТАМ ДИЗАЙНУ ЯК УМОВА РОЗВИТКУ ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТІ

Актуальність даної проблеми полягає в тому, що формування творчої особистості - одно з найбільш важливих завдань педагогічної теорії та практики на сучасному етапі. Потреба суспільства в особистості нового типу - творчо активної і вільно мислячої - постійно зростає у міру вдосконалення соціально-економічних і культурних умов нашого життя.

Найбільш ефективний засіб для цього - образотворча діяльність дитини. Саме образотворча продуктивна діяльність з використанням елементів дизайну є найбільш сприятливою для творчого розвитку здібностей дітей, тому що у ній особливо проявляються різні сторони розвитку дитини.

На жаль, сучасна масова освіта ще зберегла нетворчий підхід до засвоєння знань. Часто навчання зводиться до запам'ятовування і відтворення прийомів дії, типових способів вирішення завдань. Одноманітне, шаблонне повторення одних і тих же дій вбиває інтерес до навчання. Діти позбавляються радості відкриття і поступово можуть втратити здатність до творчості. Діагностичне обстеження виявлення вихідного рівня розвитку художньої творчості у дітей 5-6 років показало, що роботи дітей не відрізняються оригінальністю, виявляється шаблонність в зображеннях предметів і явищ, збагачення задуму не відбувається, не простежується різноманітне використання художніх технік.

Дитині необхідно дати свободу, тоді заняття стануть творчістю, вмотивованою дорослим, який не вчить, а лише акцентує увагу дитини на відчуттях, почуттях.

Тому на сьогоднішній день активно звертається увага на новий напрямок художнього виховання дітей дошкільного віку - дитячий дизайн, який дає широкий простір дитячої творчості.

Дизайн - мистецтво особливого роду. Його створюють люди незвичайного складу, які поєднують у собі високий професіоналізм та по-дитячому незатьмарений погляд на світ, художній смак і вміння зберегти красу мистецтва, неповторність природи.

Не випадково в останні десятиліття дизайн став об'єктом пильної уваги педагогів, психологів, мистецтвознавців, колекціонерів. Адже сучасне суспільство глибоко зацікавлене в художньо-естетичному вихованні підростаючого покоління. А людина майбутнього має бути творцем, особистістю з розвиненим почуттям краси і активним творчим началом.

Реалізація цього напрямку вимагає звернення до загальнорозвиваючих педагогічних систем інтегрованого типу. Ця діяльність нова і мало вивчена, але вона володіє безсумнівним розвивальним потенціалом для всіх сфер особистості.

Підходячи до вивчення цієї проблеми, ми зіткнулися з проблемою майже повної відсутності літератури з цього питання. Вивченням дитячого дизайну і впровадженням цього

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>